

انگیزش پلی‌پلوئیدی در گیاه دارویی زینتی باونه کبیر

محمدجمال سحرخیز، رضا امیدبیگی، و نوئل دیویس

دانشگاه شیراز، بخش باغبانی

امروزه تکنیک انگیزش پلی‌پلوئیدی به عنوان یک روش موفق در اصلاح گیاهان دارویی مطرح می‌باشد. طبق تحقیقات انجام شده امکان افزایش ترکیبات دارویی در گیاهان با ایجاد پلی‌پلوئیدی مصنوعی امکان‌پذیر است. بسیاری از تحقیقات نشان داده‌اند که در تعداد زیادی از گونه‌های دارویی، انگیزش پلی‌پلوئیدی و تغییر در سطح پلولوئیدی سبب افزایش متابولیتهای ثانویه گیاهی شده است. در این پژوهش ضمن بکارگیری ماده چهارم زای کلشیسین، از چهار روش جداگانه به منظور تحریک پلی‌پلوئیدی در گیاه دارویی باونه کبیر بهره گرفته شد که عبارت بودند از: تیمار بذور خشک، تیمار بذور آبگیری شده، تیمار گیاه در مرحله تولید برگ‌های لپه‌ای و تیمار در مرحله تولید دو برگ حقیقی. نتایج حاصل از تجزیه فلوسایتومتری و بررسی خصوصیات موروف‌ولوژیک روزنه گیاهان مورد آزمایش نشان داد که روش تیمار گیاهان در مرحله تولید دو برگ حقیقی با استفاده از لیاه از غلظتهاهی $0.1/0.05$ و 1 درصد محلول کلشیسین در محل مریستم انتهایی و طی 2 روز متوالی، بهترین روش ممکن در تحریک پلی‌پلوئیدی و تولید گیاهان تراپلولوئید بود، به طوریکه راندمان تولید گیاهان تراپلولوئید در تیمار 1 درصد کلشیسین برابر $88/2$ درصد بود اما مرگ و میر به حداقل میزان خود یعنی $72/1$ درصد و میانگین ارتفاع گیاه 60 روز پس از اعمال تیمار به $2/5$ سانتی‌متر رسید. با بررسی همه جانبه اثر غلظتهاهی مختلف کلشیسین بر راندمان تولید گیاهان تراپلولوئید و میزان مرگ و میر و همچنین ارتفاع گیاهان 60 روز پس از اعمال هر تیمار، چنین نتیجه‌گیری شد که تیمار $2/0$ درصد کلشیسین که راندمان تولید گیاهان تراپلولوئید در آن برابر $46/8$ درصد، میانگین میزان مرگ و میر $3/6$ درصد و میانگین ارتفاع گیاهان 60 روز پس از اعمال تیمار برابر با $6/1$ سانتی‌متر بود، بهترین تیمار بکارگرفته شده در تحریک پلی‌پلوئیدی و تولید گیاهان تراپلولوئید در گیاه مورد آزمایش بود.